

N. Sage: Efter de tidligere Forhandlinger og Afstemninger, der ere foretagne her i Thinget, vilde det være urimeligt af mig, om jeg nu vilde komme med Indvendinger imod Lovforslagets Detail, og jeg skal derfor blot gjøre opmærksom paa, at skjøndt det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at man var enig om at ophæve Landsstutteriet, saa synes det mig dog, som om det endnu er Hensigten at bevare et lille Landsstutteri i Stamsstutteriet, Noget, jeg finder der klinger heelt befyndeligt, naar man hørte den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Petersen), dersom jeg ikke hørte feil, forrige Gang udtale, at der kun var 2—3 Singte ved Landsstutteriet, som det var værd at bevare; dersom der ikke var et større Antal, var Ulykken endda ikke saa stor (En Stemme: Det var 4!) naa! 4 eller 5, det er dog ogsaa et moderat Antal; naar Landsstutteriet ikke kom til at bestaa af flere, kunde man finde sig deri, og jeg vil haabe, at Stamsstutteriet heller ikke vil komme til at bestaa af flere. Der er gjort en Indvending af den ærede Minister mod Forslaget under Nr. 10, som jeg har været med at stille. Den ærede Minister yttrede, at det vilde være at holde Sværdet over Hovedet paa Stamsstutteriet, hvis dets Liv kom til at være afhængig af de aarlige Bevillinger. Jeg skulde troe, at det alene af den Grund vilde være pverordentlig fordeelagtig at vedtage Forslaget; thi dersom man holder Sværdet paa den Maade over Hovedet, anstrenger man sig ganske anderledes, for at levere noget Godt, og faae noget Nyttigt ud af denne Industri; og jeg troer, at dersom de tidligere Bestemmelser ikke havde været gjældende for 10 Aar ad Gangen, i hvilken Tid man synes aldeles at være sovnet ind, hvad Nyttien af Stutteriet angaaer, vilde det have staaet bedre, end det staaer nu. Hvad skulde iøvrigt bevæge til at modsætte sig en Sag, som jo Fleertallet af Folkethinget er enig om skal understøttes, naar man fandt, at den blev drevet paa en hensigtsmæssig Maade; og hvad skulde fornøstigt bevæge Folkethinget til at hve Tilflugt til en Industri, om hvilken det havde den Overbeviisning, at den blev drevet slet? Nu er den gode eller slette Drift en complet Tilfældighed, og derfor paastaar jeg, at det

Fordeelagtigste, vi kunne vedtage for selve Stutteriet, det er, aarligt at bevilge Pengene dertil; thi hvad vil Følgen deraf blive? Den vil blive den, at, naar det gaaer godt, og Stutteriets Virksomhed viser sig hensigtsmæssig, saa give vi Pengene, for at den kan fortsættes; men saasnart Regjeringen og Rigsdagen finde, at det gaaer slet, saa standse vi den. Den Betragtning, som blev gjort gjældende af den høitærede Minister, at de, der stemte for Forslaget under Nr. 10, kunde ligesaa godt stemme mod hele Loven, har i mine Dine ikke nogen særdeles stor Betydning; jeg troer ikke, at der vilde være saa stor en Fare derved, thi saa kom Sagen jo til at staae hen, til vi atter komme sammen til næste Efteraar, og har det været saalænge, seer jeg ikke nogen stor Ulykke i, at det varer Dyrrebstiden med; i ethvert Tilfælde antager jeg da, at Landsstutteriet ikke kan vedblive at bestaae. Den ærede Rigsdagsmand for Holsbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), som har været med at stille Forslaget under Nr. 10, er kommen til at troe, at det maaskee kunde gjøre mere Skade end Gavn, naar vi her vilde udtale en Ret, som uomvistelig er vor. Ja, hvem benægter Rigsdagens Ret til at nægte hele Finantsloven eller Dele af samme; men er det ikke langt rigtigere, efter hvad der er passeret, og efter de Forhandlinger, der have været førte om dette Spørgsmaal, at Folkethinget søger at hævde denne Ret paa en praktisk Maade ved at forbeholde sig Retten til at give Bevillingen for hvert enkelt Aar? Det er ikke værd at komme til de store Indgreb i Statsstyrelsen, som man kan undgaae ved at vedtage denne Bestemmelse om, at de aarlige Bevillinger ligge i Rigsdagens Haand. At det er god constitutionel Regel, saaledes aarligt at bevilge enhver Ting, troer jeg ikke at nogen constitutionelsindet Mand vil benægte. Vi have tidligere i denne Sal og under Rigsdagens Omraade havt den hele Bevillingsmyndighed til Armeen og Flaaden s. Ex.; vi have reduceret Antallet af dennes Mandskab; skulde det da være urigtigt, om vi beholdt samme Ret over nogle Heste? At der er Lov, til hvilke det vilde være aldeles urigtigt at nægte Pengene, følger af sig selv; her er det imidlertid en Industri, som Staten vil drive, og det fore-